

Sygn. akt IV KK 639/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Paweł Wiliński (sprawozdawca)

Protokolant Łukasz Biernacki

w sprawie **J. B. (B.)**

skazanego z art. 209 § 1a k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 25 stycznia 2022 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na korzyść skazanego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W.

z dnia 5 lutego 2019 r., sygn. akt II K [...]

na podstawie art. 535 § 5 k.p.k.

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze
grzywny i w tym zakresie przekazuje sprawę J. B. Sądowi
Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

J. B. został oskarżony o to, że w okresie od 1 października 2017 r. do października 2018 r. w P. uchylał się od wykonywania ciężącego na nim

obowiązku alimentacyjnego wobec dzieci B., K. i N. oraz X. rodzeństwa B., określonego co do wysokości prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 23 czerwca 2014 r., sygn. III RC [...], na mocy którego został zobowiązany do łożenia na utrzymanie dzieci kwoty po 500 zł miesięcznie na każde z nich, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości przekracza równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych, czym naraził pokrzywdzonych na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. o przestępstwo z art. 209 § 1a k.k.

Wyrokiem nakazowym z dnia 5 lutego 2019 r., sygn. akt II K [...], Sąd Rejonowy w W. uznał oskarżonego J. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 209 § 1a k.k., za który wymierzył mu karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych oraz obciążył oskarżonego kosztami postępowania sądowego, w tym opłatą.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się z dniem 28 lutego 2019 r.

Kasację od wskazanego wyżej wyroku Sądu Rejonowego wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył orzeczenie w zakresie rozstrzygnięcia o karze, na korzyść oskarżonego J. B. zarzucając „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa procesowego, tj. art. 502 § 1 k.p.k., poprzez orzeczenie wobec J. B. w postępowaniu nakazowym kary grzywny w wysokości 300 stawek dziennych przy ustaleniu, że jedna stawka odpowiada kwocie 10 zł, podczas gdy wskazany wyżej przepis ustawy dopuszcza wymierzenie kary ograniczenia wolności lub grzywny w wysokości do 200 stawek dziennych albo do 200 000 zł”.

Podnosząc powyższe, autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego okazała się oczywiście zasadna, co skutkowało jej uwzględnieniem w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z art. 502 § 1 k.p.k. wyrokiem nakazowym można orzec jedynie karę ograniczenia wolności lub grzywnę, przy czym wysokość grzywny nie może przekraczać 200 stawek dziennych albo 200 000 złotych. Treść ww. przepisu w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości określa górną granicę kary grzywny, która może być orzeczenia w tym trybie. Wymierzenie kary grzywny powyżej tej granicy stanowi rażące naruszenie prawa, które miało istotny wpływ na treść wyroku (zob. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2017 r., sygn. akt II KK 328/17, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 lutego 2011 r., sygn. akt IV KK 429/10, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2020 r., sygn. V KK 274/19).

Tymczasem Sąd Rejonowy w W. wyrokiem nakazowym wydanym w sprawie II K [...] skazał oskarżonego za czyn z art. 209 § 1a k.k. i wymierzył mu karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych, a więc w rozmiarze przekraczającym wymiar wskazany w art. 502 § 1 k.p.k. Nie ulega zatem wątpliwości, że kształtując karę grzywny na wskazanym wyżej poziomie Sąd I instancji dopuścił się obrazy przepisu art. 502 § 1 k.p.k. o charakterze rażącym i mającym istotny wpływ na treść wyroku.

Z uwagi na powyższe uchybienie niezbędne było uchylenie orzeczenia Sądu Rejonowego w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze grzywny i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Rozstrzygając sprawę ponownie Sąd Rejonowy w W. będzie zobowiązany do wzięcia pod uwagę powyższych uwag i respektowania reguł określonych w art. 502 § 1 k.p.k.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.